

Bůh synergie

V období před Achnatonem pojem bůh nepředstavoval nějakou nadpřirozenou bytost, ale projev určité síly. Z tohoto pohledu Josif Vissarionovič Stalin bohem beze sporu je. Ztělesňuje kvalitu rozhodování, sílu vůle, výsledek práce a úspěšné činy lidského konání.
Se všemi souvisejícími důsledky.

Anotace

S touto knihou se čtenář vydává po stopách největšího tajemství 20. století. Odhaluje skutky, život a vládu Josifa Vissarionoviče Stalina, člověka zakydaného neuvěřitelnou hromadou špíny. Kniha nade vší pochybnost dokazuje, že Stalin byl v první řadě fenomenální analytik odhalující daleko dopředu budoucí děje a vynikající organizátor a dříč, který svým dílem dokázal Rusko a Sovětský svaz před budoucími vážnými nepříjemnostmi v maximální míře uchránit. Možná ještě překvapivější je zjištění, že Stalin dlouhá léta bojoval proti stranické nomenklatuře a provedl celou řadu kroků, které měly její moc zlikvidovat. Nakonec však stranická klika, řízená pravděpodobně z USA, Stalina a Beriju zavraždila a zlikvidovala největší Stalinovo dílo, dílo, které mělo celoplanetární význam. Teprve tato stranická klika potom založila onu strašlivou a nesmyslnou totalitní diktaturu, která se neprávem připisuje Stalinovi. Kniha uzavírá rozbor vedoucí k silnému podezření na existenci tajné společnosti založené možná ještě před druhou světovou válkou, která měla pomoci po Stalinově smrti zachránit Sovětský svaz a která asi hraje významnou roli v obrodě Ruské federace na přelomu tisíciletí.

Kniha likviduje řadu klíšé a vysvětluje pravděpodobné příčiny velkých a mnohdy krvavých událostí Ruska a Sovětského svazu. Autor pro uvedená tvrzení používá běžně dostupné prameny, logiku a sociální psychologii.

Obsah

Anotace	1
Předmluva	4
Stíny zapomenutých předků	5
Ruská zvláštnost	6
Ruské podnebí.....	6
Vydržené zlo.....	7
Hospodářské důsledky.....	8

Vojenská doktrína.....	9
Ruská duše.....	10
Předrevoluční Rusko.....	11
Poměščíci.....	11
Rolníci.....	11
Kulaci.....	12
Dělníci.....	13
Ruské nevolnictví.....	13
Zrušení nevolnictví.....	15
Vzepětí teroru.....	18
Daně v Rusku.....	19
Shrnutí.....	20
Ruské revoluce.....	22
Vstanou noví bojovníci.....	22
Vytoužená válka.....	24
Rok 1905.....	26
Mezi revolucemi.....	28
Rusové za hranicemi říše.....	32
První světová válka.....	34
Rok 1917.....	35
Daně a finance v dobách revolučních a porevolučních.....	44
Československé vojsko na Rusi.....	46
Česká družina.....	46
Bitva u Zborova.....	46
„Běločeši“.....	47
Velká loupež.....	48
Kolčák.....	49
Lesk a bída „Sibiřské anabáze“.....	50
Zlato.....	52
Shrnutí.....	53
Za hranicemi lidských možností.....	54
Na počest velkého Října!.....	56
Vzpouza inteligentních pitomců.....	56
Brestský mír.....	62
Jedenapůltá světová.....	64
Revoluční teror – kdo je vinen?.....	67
Utváření sovětské moci.....	70
Světlo na konci tunelu.....	72
Nejvznešenější rodina.....	74
Výměna stráží.....	75
Stalinova noční můra.....	78
Tajné stezky zlata.....	79
Zázraky ihned, nemožné na počkání.....	82
Na rozcestí.....	82
Budování socializmu.....	84
Kolektivizace.....	85
Hladomor.....	100
Rozkulačování.....	108
Industrializace, aneb pětiletky.....	110
Účet.....	112
Každému, co jeho jest.....	118
A další překvapení na závěr.....	119
Cesta na vrchol.....	122

Inventura.....	122
Otevřené účty.....	123
Souboj šelem.....	127
Únorové plénum.....	128
Krvavé odlesky zlata.....	153
Velká čistka.....	154
Po zlé noci přichází krásný den.....	158
Když to nejde dveřmi, zkusíme to oknem.....	159
„Nevinné“ oběti stalinizmu.....	161
Pyramidion moci.....	163
Jekyll a Hyde.....	165
Širší souvislosti nové války.....	166
Špekulanti a křiváči.....	166
Zlatí polští hoši.....	167
Tajný protokol.....	169
Masakr v Kozích horách.....	170
Hitlerova tajná zbraň.....	174
Drtivé vítězství začalo strašlivou porážkou.....	175
Sovětské tajné zbraně.....	176
Další vojenské vztahy Československa a SSSR.....	180
Jak umírá bůh.....	181
Nesmrtelný Stalin.....	181
Vítězstvím k porážce.....	183
Ministerstvo světových financí.....	187
Podivné dusno.....	191
Leningradský případ.....	192
Pád velikána.....	195
Stalinův carevič.....	203
Tajemný řád Stalinových rytířů.....	203
Sbohem a šáteček.....	206
Chvilka poezie.....	207
Perličky ze Stalinova života.....	208
Židovská otázka.....	211
Oběti sovětského teroru.....	212
Jedová chýše pomluv.....	214
Kukátko do jiného světa.....	216
Alternativní scénáře.....	217
Trockij a bankéři.....	222
Teorie stalinizmu.....	223
Role Stalina v ruských a světových dějinách.....	227
Slovníček.....	232
Stručné životopisy významných osobností.....	232
Ruský lid.....	257
Stručné dějiny Ruska.....	258
Politické strany a uskupení.....	265
Politická duha občanské války a intervence.....	267
Obecný slovníček.....	267
Místopis.....	274
Literatura.....	274
Přílohy.....	277
Příloha 1: Populační vývoj SSSR a odhady počtu obětí.....	277
Příloha 2: Obrazová příloha.....	284

Předmluva

Národ, který nezná svoji minulost, nemá budoucnost.

pravděpodobně Michail Lomonosov

Většina lidí historické události vnímá buď jako zcela izolované, nebo nejdříve propojené v jedné dějové linii, obsahující postupně po sobě probíhající události, aniž si všímá souvislostí, a neuvědomuje si, nakolik takovýto pohled deformuje skutečnost. Pro rozumný popis takřka jakékoliv události je správné vysvětlit příslušné souvislosti a každý historický obraz tak vykreslovat jako výsledek řady významných dějů, které se v daném bodě protínají a vytvářejí, leckdy bizarní, interakce. Mnoho lidí by bylo překvapeno, jak takovýto pohled může změnit význam událostí a nakolik se tím změní pohled na minulost a její hodnocení. A to včetně té naší. Použijeme-li podobná zjednodušení při studiu ruských a sovětských dějin 20. století, získáváme naprosto iracionální pohled. A takto, bohužel, také vypadá obecné povědomí o této éře. Právě díky tomu, že taková zjednodušení jsou obvyklá, mohl Chruščov prosadit deformované zobrazení svého předchůdce, které nejvíce ze všeho připomíná špatný komiks pro malé děti.

Myslím, že v tomto směru se objevilo příliš mnoho zvláštních zájmů, které zakryly skutečnost, a je nezbytné, i v rámci našich vlastních dalších perspektiv, celou Stalinovu éru uvést do správných souvislostí. To, co jsem až dosud našel v souvislosti se Stalinem, jsou podle mého názoru jen slabé obrysy skutečností. Je zde ještě obrovské neprobádané pole, jenž by si zasloužilo pečlivý průzkum, vyhodnocení a správné zařazení do toku dějin.

Říká se, že historikové vychovávají politiky – potom si přiznejme, že již s ohledem na současný stav nejen naší politiky, historikové posledního půlstoletí zoufale selhali. Ztráta perspektiv, ztráta jakýchkoliv řešení, ztráta společenských jistot, absence idejí, prakticky všech (s výjimkou mamonu) rozhodně nejsou dobrým vysvědčením těch, kteří se prosadili do horních vrstev společnosti. Místo detailního studia a zveřejňování skutečných událostí a motivů, někteří ‚historikové‘ jen papouškovali zfabrikované fabulace na úrovni bulvárních zpráv a tím posílili předsudky a vytvořili zdání bezvýchodnosti ze současné krize.

Ale zpět k Rusku a Sovětskému svazu. Události, ke kterým tam po roce 1917 došlo, jsou gigantickým kataklyzmatem, kde se setkalo mnoho obřích sil, z nichž mnohé se zformovaly již o desetiletí dříve a dosud existovaly jen jako slabá a zdánlivě nenápadná hnutí. Vyvolaly však šílené turbulence, smetly starou společnost a podpořily slávu osobností, které se v tomto prostředí dokázaly prosadit a přežít. Tuto dobu nelze sledovat jinak, než s maximální snahou zachytit co nejvíce dějových linií. Mnohé události měly vyloženě jepičí život a včerejší moc se velmi snadno změnila na dnešní nicotu a zítřek již z téhož zdroje přináší zcela jiné spektrum sil ...

Zaměříme-li se na knihy o dějinách Ruska a Sovětského svazu 20. století a budeme-li k nim přistupovat jen trochu nepředpojatě, velmi rychle získáme dojem, že je psali výhradně poražení. Jak jsem již předeslal, tato doba byla ohromným kataklyzmatem, které vtáhlo spoustu lidí. Tito lidé byli pod velikým tlakem a velké množství z nich tuto dobu nedokázalo přežít. Někteří se ovšem prosadili a na nějaký čas zaujali více či méně významné postavení, případně dokonce i zazářili jako meteor. Ovšem většina z těch ‚zářivých‘ osobností na této pouti selhala. Buď je čekala smrt, nebo v lepším případě vyhnanství. Vyhnanci, stejně jako rodiny popravených, hledali viníky, ale málokdo začíná s hledáním u sebe ...

Mnohé ze známých a dnes znovu oslavovaných osobností přitom stojí za řadou vyloženě pochybných kroků. Je sice pravda, že se ve své době musely velmi rychle rozhodovat a mít přitom štěstí, aby přežily, ale to je nezbavuje mravní odpovědnosti za své činy. Ovšem při psaní svých pamětí a popisování historických událostí na tyto prohřešky zapomínají a hledají nějakého univerzálního viníka. Tím se stal tehdejší vítěz – Josif Vissarionovič Stalin.

Pojďme tedy podrobněji prostudovat dobu a život velikého státníka. Abychom jej však mohli správně pochopit, budeme se muset ještě předtím věnovat onomu ohromnému společenskému ‚výbuchu‘. A protože ruské reálie z ryze objektivních důvodů představují svět do značné míry odlišný od našeho, budeme muset začít ještě podstatně hlouběji. Teprve takto můžeme namísto špinavých mýtů a legend zahlédnout obrysy reality.

Stíny zapomenutých předků

Stalin je vlastenec – říkají vlastenci,

Stalin je nacionalista – říkají nacionalisté,

Stalin je komunista – říkají komunisté

Stalin je špína a ubožák – říkají špíny a ubožáci.

citát z rusnetu

Americký astrofyzik Carl Sagan a jeho manželka se ve vynikající knize ‚Stíny zapomenutých předků‘ věnují obecným principům fungování života, hluboce zakódovaným mechanismům a společenským vztahům, na jejichž základě společnosti nejrůznějších živočišných druhů existují. Autoři na základě nepřeborného množství experimentů i pozorování dokazují, že život jako takový lze zjednodušeně charakterizovat jako záležitost vzájemně pozitivního přístupu. Přitom vyzdvihují – především na základě experimentů a pozorování – že míra společenské úspěšnosti jednotlivců je přímo závislá na tom, jak vyhoví těmto elementárním zásadám. Autoři také upozorňují na skutečnost, že charakteristikou vysoce strukturovaných společenství a jejich jasnou výhodou je to, že takovéto společnosti mají malé vnitřní ztráty. Jako další charakteristiku uvádí, že vůdci, kteří se v těchto společnostech prosadí, musí být velmi kompromisní. Na jedné straně musí umět prosadit svoji dominanci (ovšem ‚nekrvavě‘ - za krvavé prosazování by platili jednak svými silami, jednak silou celého společenství), a na druhé straně se musí také umět podříditi. Jinak by se prostě nemohli stát velkými vůdci. To lze prokázat v celém spektru společenství živočichů. Podrobné studium dějin lidské společnosti dává stejné výsledky; jde o zcela obvyklé charakteristiky vůdců. Ovšem existuje osoba mimořádného významu, která se těmto schématům jakoby zásadně vymyká. Tou osobou je Josif Vissarionovič Stalin.

Lze nalézt spousty příkladů z lidských dějin, které existenci tohoto pravidla dokazují. Vůdci ve svých velkých chvílích vládou světu (podotýkám, že velkoryse) a ve chvílích neúspěchu se bez problémů pokořují před silnějšími. Ve světových dějinách je to například Čingischán, Napoleon, Bismarck a spousta dalších. Z našich dějin například Václav II., Jan Žižka, nebo i legendární Přemysl zvaný Oráč. Opak, byť je součástí řady legend, je především osudem osobností, které prohrávaly.

Vedle této jedné zákonitosti, kterou jsem zde uvedl, autor knihy píše i o řadě dalších, a opět mnohé z nich jsou problémem legend o Stalinovi. Ale to již nechávám na studiu pozorného čtenáře.

Za této situace, ve světle obecně rozšířených legend, vypadají dějiny Ruska a SSSR jako gigantická a šílená anomálie. Jakýsi hlupák (Stalin) se někdy ve dvaceti letech (!) rozhodne opanovat svět a za tím účelem se dá k bolševikům (!) a v čele podobných ‚omezenců‘, jako on sám (Berija, Vorošilov, Molotov ad.), za cenu války, rozvrátí celou společnost. Protože je mu málo všeho toho utrpení, začne vraždit mezi svými věrnými spolupracovníky (Trockij, Kameněv, Zinovjev, Bucharin ad.) a bez problémů nechává kosit i lidi moci vzdálené. Přitom zcela zjevně dosahuje tak gigantických úspěchů, že se mu v celém světě a celých dějinách lidstva může sotva kdo rovnat. Tato anomálie mě svého času jako první začala vést ke studiu celé záležitosti.

Pokud ovšem odmítneme tvrzení, že Stalinova nezměrná paranoia stála za vznikem velikého teroru a spoustou mrtvých, musíme najít jiné vysvětlení strašlivých událostí doby, kdy se podílel na vládě Sovětskému svazu. A upřímně řečeno, vzhledem k tomu, že Stalin prostě mohl být úspěšný pouze tehdy, pokud na vnější události reagoval velmi rozumně a přiměřeně, tedy pokud vládl dobře, zbývá nám jediné vysvětlení. Stalinova paranoia byla oprávněná a v Sovětském svazu skutečně existovaly síly, které působily ničivě. Existovalo spiknutí, či spíše celá síť intrik, které se pokoušely zničit formující se stát a společnost. Stalin zcela nepochybně za sebou cítil podporu široké společnosti a cítil se oprávněn vystupovat na její ochranu. Proto musel podpořit akce na zničení opozičních sil, hrozících nejen společnosti, ale i jemu samému.

Obvyklá tvrzení o tom, že nic, jako spiknutí neexistovalo, prostě z tohoto důvodu odmítám a připojuji se k názoru současného ruského spisovatele Alexandra Buškova. Spiknutí prostě existovat musela, všechny události té doby tomu nasvědčují. Opravdu nepovažuji za vhodné se opírat o tvrzení těch, kteří v této době padli, vlastně především mravně, oni přece ve svém vlastním zájmu museli tvrdit opak. To také znamená, že nelze dopředu zavrhnout tehdejší sovětské vyšetřovací spisy a soudní výroky. Vše dohromady nám vytváří logický celek.

V této souvislosti uvedu ještě to, že během studia záležitostí okolo Stalina jsem si povšiml existence podobně falešných legend týkajících se Lenina. I on prý podporoval revoluční teror, popravu a tak podobně. Taková prohlášení však ve světle dosud trvající popularity Lenina vypadají na podobný problém v profilu vůdce, jaký mě o několik let dříve přivedl ke studiu záležitostí okolo Stalina. V tomto případě se nejedná o primitivní manipulace především Chruščova a jeho okolí, ale o to, že pro zranění a nemoc jeho jménem mluvili nejméně tři různí lidé: Sverdlov, Kameněv a Rykov. Celá tato trojice přitom patřila do tábora Leninových oponentů. A konečně z popisu hádek po Leninově smrti vznikají asociace, že podle Trockého Lenin měl terorizující tendence, avšak Stalin a jeho lidé tvrdili, že Lenin naopak teroru bránil¹. To je zajímavá informace, naznačující, že Trockému nevadil, zatímco Lenin a (zřejmě především) Stalin teror považovali za problém.

Z toho všeho vyplývá, že Stalin a asi i Lenin se stali uznávanými vůdci naprosto logicky jako osoby zcela odpovídající obecným zákonitostem a oba byli a jsou, v pozitivním smyslu velmi významnými a mimořádnými osobnostmi dějin lidstva. Na rozdíl od nich Trockému, Sverdlovovi, Jagodovi, Ježovovi, Tuchačevskému a dalším chyběla mravní čistota, a tak i z tohoto důvodu se nemohli do pozice Lenina a Stalina dostat. Navíc se hlavně Trockému podařilo v obecném povědomí pokrýt mravní profil nejen Stalina, proti němuž dlouho bojoval, ale i Lenina, jehož se dovolával.

1 Tucker R. C. : Stalin jako revolucionář 1879-1929

Ovšem vzhledem k tomu, že jsem tuto záležitost nestudoval podrobněji, nevylučuji i jiný scénář. Lenin zcela ‚čistý‘ být nemusel, minimálně v době své nemoci se mohl dopustit chyb, ale Stalin jej (vzhledem k tehdejší politické situaci) raději očistil a ... naložil na něj svoje úspěchy, když se snažil omezovat ‚kult‘ svoji osobnosti. A mám podezření, že Leninův kult využil i jako jistou vějičku pro vnitrostranickou opozici, jejíž smysl mi není zcela zřejmý.